

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 109/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s. r. o., Hviezdoslavova 6, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Zuzana Slovíková, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v bližšie neoznačenom konaní vo veci výmazu obchodnej spoločnosti [REDAKČNÝ ZNAČENIE], v likvidácii, [REDAKČNÝ ZNAČENIE], z obchodného registra a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou

namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v bližšie neoznačenom konaní vo veci výmazu obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], v likvidácii, [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „predmetná spoločnosť“), z obchodného registra.

Z obsahu sťažovateľkou podanej sťažnosti vyplýva, že nesúhlasí s výmazom obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], v likvidácii, [REDAKOVANÉ], z obchodného registra, a to aj z dôvodu nevysporiadania sa so všetkými peňažnými záväzkami vrátane jej mzdových pohľadávok proti predmetnej spoločnosti. Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie poukázala na viacnásobné pochybenia, ktoré mali podľa nej sprevádzať proces likvidácie predmetnej spoločnosti a na ktoré aj v rámci procesu likvidácie poukázala kompetentným subjektom, avšak bez relevantného dopadu. V ostatnom podala sťažovateľka sťažnosť ústavnému súdu.

V petite podanej sťažnosti sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. A preto žiadam o vydanie nálezu; v ktorom sa skonštatuje, že právo garantované článkom 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ústavy porušené bolo, a že takisto právo garantované článkom 6 ods. 1 Dohovoru porušené bolo.

2. Ďalej žiadam o vyslovenie neplatnosti výmazu spoločnosti [REDAKOVANÉ] v likvidácii a obnovenie zápisu tejto spoločnosti, ktorá nemá byť vymazaná prv, než jej likvidácia prebehne v súlade správnym poriadkom Slovenskej republiky.

3. Takisto žiadam od registrového OS ZA náhradu finančnej nemateriálnej ujmy, ktorú vzhľadom na závažnosť otázky zásadného právneho významu - situácie, kedy všeobecný súd ignoruje dokázaný skutkový a právny stav a vykoná výmaz obchodnej spoločnosti, čo v konečnom dôsledku môže znamenať škody daňové úniky vo vopred ťažko odhadnuteľných výškach – vyčíslujem na dvojnásobok hodnoty mojej vyplatenej akcie, čo činí 30.008,- EUR...

3.1. V priebehu dvoch rokov sa v predmetnej firme [REDAKOVANÉ] predali niektoré nehnuteľnosti pomerne vysokej hodnoty, : za budovu firmy [REDAKOVANÉ]

██████████ firma získala 235.000,- EUR (predané dňa 19.05.2015). Súčtu súm, za ktoré boli predané dva podnikové byty je 78.000,- EUR (prvý predaný dňa 05.02.2014 za 53.000,- EUR + druhý byt predaný za 25.000,- EUR dňa 27.10.2014). Pred vstupom firmy ██████████ s tromi zamestnancami do likvidácie však táto nemala už hotovosť ani na výplaty (od 01.01.2016 sme kvôli insolventnosti nedostávali stravné lístky). V priebehu rokov (2014-2016) predmetná firma ██████████ však nevykonávala žiadnu činnosť a tak okrem réžie nemala žiadne iné náklady. Keby likvidácia prebiehala, ako prebiehať mala, k čomu mal prispieť aj registrový OS ZA, odhalili by sa istotne mnohé úmyselné pochybenia, následkom ktorých peniaze z firmy odišli nezákonným spôsobom. Požadovaná suma náhrady nemajetkový ujmy od OS ZA(30.008,- EUR) nie je ani desatina sumy, ktoré predmetná firma získala za odpredaj jej nehnuteľností (313.000,- EUR).

4. Od registrového OS ZA žiadam trovy právneho zastúpenia...

5. Dátumom podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z v platnom znení, kedy som bola upovedomená o výmaze predmetnej spoločnosti ██████████ v likvidácii z obchodného registra, je 13. november 2017, kedy som prevzala oznámenie o vybavení podania Inšpektorátu práce v Žiline zo dňa 31.10.2017. Túto ústavnú sťažnosť podávam v zákonom prípustnej dvojmesačnej lehote.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Predmetom sťažnosti sťažovateľky je jej nesúhlas s výmazom obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], v likvidácii, [REDAKOVANÉ], z obchodného registra. Z obchodného registra je zrejmé, že predmetná spoločnosť bola vymazaná k 15. septembru 2017. Z Obchodného vestníka, ktorý je dostupný na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, je zrejmé, že informácie týkajúce sa výmazu predmetnej spoločnosti boli publikované 20. septembra 2017 v čísle 179 pod záznamom R083483.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) obchodný register predstavuje verejný zoznam zákonom ustanovených údajov, ktorého súčasťou je zbierka zákonom ustanovených listín. Podľa § 27 ods. 3 Obchodného zákonníka zapísané údaje sú účinné voči tretím osobám odo

dňa ich zverejnenia. Obsah listín, ktorých zverejnenie zákon ustanovuje, je účinný voči tretím osobám odo dňa, keď bolo zverejnené oznámenie o uložení listín do zbierky listín. Podľa § 769 Obchodného zákonníka povinnosť zverejnenia údajov ustanovená týmto zákonom je splnená ich zverejnením v Obchodnom vestníku. Vychádzajúc z princípov formálnej a materiálnej publicity viažucich sa k Obchodnému vestníku sa sťažovateľka mohla dozvedieť o výmaze obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], v likvidácii, [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], z obchodného registra 20. septembra 2017 a od tohto dňa je potrebné odvíjať aj lehotu na podanie ústavnej sťažnosti. V tomto ohľade argumentácia sťažovateľky o tom, že „... ak aj bol výmaz spoločnosti [REDAKOVANÉ] v likvidácii zverejnený na internete a v Obchodnom vestníku, tak ja ako fyzická osoba vo veku 75 rokov nemám prístup k týmto elektronickým komunikačným prostriedkom, rovnako tak nemám možnosť prístupu do Obchodného vestníka a nie je mojou povinnosťou predmetné informácie sledovať“, nemá žiadnu právnu relevanciu. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na skutočnosť, že sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť do elektronickej podateľne ústavného súdu až 11. januára 2018, ústavný súd odmieta ňou podanú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskorenosti.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že ak by aj neposúdil sťažovateľkou podanú sťažnosť ako oneskorenú, tak by ju musel odmietnuť z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z týchto dôvodov.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva... Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne

zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

V rámci svojej judikatúry ústavný súd opakovane vyslovil, že návrh rozhodnutia (petit) musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s § 50 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu vo veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že návrh na rozhodnutie uvedené požiadavky nespĺňa, môže takúto sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, a to zvlášť vtedy, ak je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľkou predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci. Sťažovateľka v petite podanej sťažnosti od ústavného súdu žiada vydanie rozhodnutia o takých skutočnostiach, ktoré sú mimo rámca právomocí ústavného súdu, v dôsledku čoho je sťažovateľkou formulovaný petit podanej sťažnosti nevykonateľný. Tento nedostatok by v prípade zachovania zákonnej lehoty pre podanie ústavnej sťažnosti bol dôvodom odmietnutia sťažovateľkou podanej sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonom prepísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už nezoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2018